

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1998

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 1998

N:o 1152—1156

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1152	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetussa laissa tarkoitetun yhtiön perimien maksujen perusteista	3311
1153	Liikenneministeriön päätös telemarkkinalain soveltamisalasta ja teletoinnin ilmoitusvelvollisuudesta annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta	3315
1154	Liikenneministeriön päätös teleyritysten televerkkojen ja -palvelujen yhteenliittämisestä annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta	3316
1155	Liikenneministeriön päätös Telehallintokeskuksen maksuista	3317
1156	Verohallituksen päätös liikkeen- ja ammatinharjoittajan työmatkasta aiheutuneen elantokustannusten lisäyksen vähentämisestä vuodelta 1999 toimitettavassa verotuksessa	3324

N:o 1152

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös

valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetussa laissa tarkoitetun yhtiön perimien maksujen perusteista

Annettu Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministeriö on valtioneuvoston asetuksella 18 päivänä kesäkuuta 1998 annetun lain (444/1998) 9 §:n nojalla päättänyt:

1 luku

Soveltamisala

1 §

Tätä päätöstä sovelletaan valtioneuvoston asetuksella 18 päivänä kesäkuuta 1998 annetun lain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuihin Valtioneuvoston asetuksen ja sitä edeltäneen vientitakuulaitoksen ja Valtioneuvoston asetuksen antamiin vastuusitoumuksiin.

2 luku

Käsittelymaksut

1 §

Takuu- ja takaushakemuksen perusteella tehdyistä päätöksistä peritään käsittelymaksu, jonka suuruus määrätään käsittelystä aiheutuneen työmäärän ja kustannusten mu-

kaan. Käsittelymaksu peritään myös päätöksen muutoksesta ja päätöksen voimassaoloajan pidennyksestä, jos käsittelystä aiheutuu vähäistä suuremmat kustannukset tai siihen on muu erityinen syy.

3 luku

Vientitakuut

1 §

Kun valtion vientitakuu on myönnetty vientitakuulain 2 §:n 1 momentin 1—2 kohdissa ja 5—6 kohdissa säädetyissä tapauksissa, vientitakuusta suoritettava maksua määrättäessä on otettava huomioon luottoajan pituus, tilaajan luottokelpoisuus, luotolle tilaajan taholta järjestettävät vakuudet, ostajamaassa sovellettavat valuutta- ja kaupparajoitukset, kaupassa käytettävän valuutan

vaihtokelpoisuus sekä se, koskeeko vientitakuu yhdelle tai useammalle tilaajalle tapahtuvaa toimitusta.

2 §

Kun vientitakuu on myönnetty tämän luvun 1 §:n tarkoittamissa tapauksissa tavaran viennille, takuumaksu on määrättävä kertakaikkisena maksuna takuumaksuajan perusteella. Takuumaksuaika on ajanjakso, joka alkaa takuun tullessa voimaan ja päättyy viimeistään tilaajalle myönnetyn luoton viimeisen maksuerän eräpäivänä.

Takuumaksu on laskettava takuuseen hyväksytystä kauppahinnan osasta.

Takuumaksu on vähintään 0,05 %. Takuumaksu on enintään 5,0 % takuumaksuajan kutakin yhden vuoden ajanjaksoa kohti.

3 §

Kun vientitakuu on myönnetty tämän luvun 1 §:n tarkoittamissa tapauksissa työ- ja palvelusuoritusten viennille, takuumaksu on määrättävä takuusitoumuksessa ilmoitetuista tappion enimmäismääristä kutakin 6 kuukauden ajanjaksoa kohti.

Työ- ja palvelusuoritusten viennille myönnetystä takuusta takuumaksu on vähintään 0,05 % ja enintään 9,0 % tappion enimmäismäärästä.

Mikäli olennainen osa kauppahinnasta jää työ- tai palvelusuoritusten luovutuksen jälkeen luotoksi, takuumaksu voidaan soveltuvin osin määrätä 2 §:ssä esitettyjen perusteiden mukaan.

4 §

Takuusta, joka käsittää vastuun vientitakuulain 2 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetusta tappiosta, peritään takuumaksu soveltuvin osin edellä tämän luvun 1 ja 2 §:ssä esitettyjen perusteiden mukaan, kuitenkin niin, että takuumaksun enimmäisrajat ovat 2 §:n 3 momentissa mainittuihin verrattuna kaksinkertaiset.

5 §

Kun valtion vientitakuu on myönnetty vientitakuulain 2 §:n 1 momentin 4 a kohdan nojalla, peritään takuusta takuumaksu soveltuvin osin samojen perusteiden mukaan kuin edellä tämän luvun 2 §:ssä on määrätty, kuitenkin niin, että takuumaksu lasketaan takuun kattamasta remburssin vahvistuksen määrästä.

6 §

Kun valtion vientitakuu on myönnetty vientitakuulain 2 §:n 1 momentin 4 kohdan nojalla pankille tai muulle luotonantajalle sellaisen luoton vakuudeksi, joka on myönnetty viejälle viennin rahoittamista varten, peritään takuusta takuumaksuna luottoajasta ja velallisen luottokelpoisuudesta riippuen vähintään 0,1 % ja enintään 3,0 % vuodelta laskettuna viejälle myönnetyn luottorajan tai takuuseen kuuluvan luoton määrästä.

7 §

Kun valtion vientitakuu on myönnetty vientitakuulain 2 §:n 1 momentin 4 kohdan nojalla pankille tai muulle luotonantajalle sellaisen luoton vakuudeksi, joka on myönnetty vientituotteen ostamista varten ulkomaiselle tilaajalle tai muulle velalliselle, peritään takuusta takuumaksu soveltuvin osin samojen perusteiden mukaan kuin edellä tämän luvun 1 ja 2 §:ssä on määrätty, kuitenkin niin, että takuumaksu lasketaan takuuseen kuuluvan luoton määrästä.

8 §

Kun valtion vientitakuu on myönnetty vientitakuulain 2 b §:n nojalla, peritään takuusta takuumaksuna kunkin takuuvuoden alun taatun investoinnin ja taattujen tuottojen arvosta vähintään 0,2 % ja enintään 5,0 % takuuvuodelta laskettuna.

Takuuvuosi on 12 kuukauden pituinen ajanjakso, joka alkaa kunakin kalenterivuonna sinä päivänä, jolloin investointitakuu on astunut voimaan.

9 §

Kun valtion vientitakuu on myönnetty vientitakuulain 2 §:n 1 momentin 8 kohdan nojalla sen varalta, että viejän puolesta ulkomaisen tilaajan hyväksi annettu vakuus otetaan käyttöön tai lain 2 §:n 1 momentin 4 kohdan nojalla vakuuden vastavakuudeksi vakuuden antajalle, peritään takuusta takuumaksuna vähintään 0,1 % ja enintään 5,0 % vuodelta.

10 §

Ympäristönsuojelua edistäviin investointeihin myönnettävistä valtiontakauksista ja vientitakuista annetun lain mukaisista vientitakuista peritään takuumaksua sen mukaan kuin edellä tämän luvun 1—9 §:ssä on säädetty.

4 luku

Valtiontakaukset

1 §

Takausluotosta peritään valtioneuvoston vastuulla nostettuna olevalle pääomalle vuotuisen koron tapaan tai luottolimiitistä takauksen kattavalle määrälle laskettava vuosimaksu, joka määrätään takausta myönnettäessä ja jota on suoritettava siksi, kunnes takausluotto on kokonaan maksettu, luottolimiittikausi päättynyt tai takaukseen perustuva maksuvelvollisuus on alkanut.

Vuosimaksun suuruutta määrittäessä käytetään perusteena takauksesta johtuvan arvioidun riskin suuruutta huomioon ottaen myös vastavakuuden arvo. Vuosimaksua määrittäessä voidaan ottaa huomioon myös se, millainen merkitys hankkeella katsotaan valtion erityisrahoitusyhtiöstä annetussa laissa tarkoitetun yhtiön (erityisrahoitusyhtiö) toimintaperiaatteiden kannalta olevan.

Vuosimaksua voidaan korottaa takauksen ollessa voimassa, jos takauksen kohteena olevan lainan lyhennyksiä ja korkoja ei suoriteta sovitun maksusuunnitelman mukaisesti, jos lainan lyhennyksiä siirretään tai luottoa muutoin ei hoideta sopimuksen mukaisesti sekä jos takauksen vastavakuuksia heikennetään. Vuosimaksua voidaan alentaa, mikäli vastavakuuden arvo on olennaisesti parantunut tai takauksensaajan taloudellinen asema on merkittävästi vahvistunut.

2 §

Vuosimaksu on eräiden elinkeinoalojen valtiontakauksista annetun lain nojalla myönnettyistä takauksista vähintään 0,25 % ja enintään 3,0 %.

3 §

Vuosimaksu on vähintään 0,3 % ja enintään 2,0 %

— laivanrakennustoimintaa harjoittaville yrityksille toimitusluottojen ja alusten rakennusaikaiseen rahoittamiseen käytettävien luottojen vakuudeksi myönnettyistä takauksista ja

— laivanvarustamatoimintaa harjoittaville yrityksille alushankintoihin ja alusten muutosten, korjaus- ja parannustöiden rahoittamiseen myönnettyistä takauksista.

Alushankintojen rahoituksen vakauttamiseen myönnettyistä takauksista peritään vähintään 0,75 % vuosimaksu.

4 §

Vuosimaksu on ympäristönsuojeluinvestointeihin myönnettyistä takauksista vähintään 0,25 % ja enintään 2,0 %.

5 §

Mitä edellä on sanottu valtiontakauksista ja takausluotoista, koskee myös Valtiontakaukeskuksen takausvastuulla valtion varoista annettujen lainojen myöntämistä ilman turvaavaa vakuutta.

5 luku

Pääomatakuut

1 §

Valtiontakaukeskuksen myöntämistä pääomatakuista peritään valtioneuvoston vastuulla olevan riskipääomasijoituksen osalle takuumaksu, joka voi takuun voimassaollessa vaihdella 0,5—5,0 prosentin välillä vuotuisen koron tapaan laskettuna.

2 §

Takuumaksun suuruutta määrittäessä käytetään perusteena arviota takuuseen liittyvästä riskistä sekä arviotakuumaksun, käsittelymaksun ja 3 §:ssä tarkoitetun arvonnousukorvauksen kokonaistuotosta valtioneuvoston rahastolle.

3 §

Korvaus sijoituksen arvonnoususta peritään valtion pääomatakuista annetun lain 6 §:n mukaisesti.

6 luku

Vakauttamistakaukset

1 §

Takauksen hakeneelta peritään vuosimaksu vuotuisen koron tapaan siitä luoton määrästä tai markka vasta-arvosta, joka on valtioneuvoston rahaston vastuulla. Vuosimaksu määrätään takaustarjousta annettaessa. Vuosimaksu on vähintään 0,25 prosenttia ja enintään 3,0 prosenttia. Vuosimaksua on suoritettava siihen asti, kunnes takauksen voimassaolo päättyy.

2 §

Vuosimaksun suuruutta määrittäessä käytetään

tetään perusteena takauksesta johtuvan arvioidun riskin suuruutta ottaen huomioon myös vastavakuuden arvo.

7 luku

Perusraaka-ainehuollon turvaamiseksi myönnetyt takuut

1 §

Perusraaka-ainehuollon turvaamiseksi myönnetystä valtion takuusta suoritettavaa maksua määrittäessä on otettava huomioon luottoajan pituus, luotonsaajan maan ja luotonsaajan luottokelpoisuus ja luoton takaisinmaksun turvaamiseksi saatavat vakuudet.

2 §

Takuumaksu on määrättävä kertakaikkisena maksuna takuumaksuajan perusteella. Takuumaksuaika on ajanjakso, joka alkaa takuun tullessa voimaan ja päättyy luoton viimeisen maksuerän eräpäivänä.

Takuumaksu on laskettava luoton määräs-
tää.

Takuumaksuksi voidaan määrätä enintään 5,0 % takuumaksuajan kutakin vuoden ajanjaksoa kohti.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 1998

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

8 luku

Muut suoritteet ja erityiskustannukset

1 §

Erityisrahoitusyhtiön muista suoritteista peritään maksuja, joiden suuruutta määrättäessä otetaan huomioon käsittelystä aiheutunut työmäärä ja muut kustannukset.

2 §

Erityisrahoitusyhtiöllä on oikeus periä takuu- ja takaushakemuksen sekä muutos- ja pidennyshakemuksen käsittelyssä käytettyjen tarpeellisten asiantuntijoiden ja käsittelyyn liittyvien matkojen aiheuttamat sekä muut vastaavat aiheutuneet tarpeelliset kustannukset.

9 luku

Voimaantulo

1 §

Tällä päätöksellä kumotaan kauppa- ja teollisuusministeriön 9 päivänä marraskuuta 1994 antama päätös (980/1994) Valtiontakukeskuksen perimien maksujen perusteista.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Ylitarkastaja Markku Pulkkinen

N:o 1153

Liikenneministeriön päätös**telemarkkinalain soveltamisalasta ja teletoiminnan ilmoitusvelvollisuudesta annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministeriö on
muuttanut telemarkkinalain soveltamisalasta ja teletoiminnan ilmoitusvelvollisuudesta 21 päivänä toukokuuta 1997 annetun liikenneministeriön päätöksen (475/1997) 4 §:n 1 momentin 5 kohdan sellaisena kuin se on liikenneministeriön päätöksessä 1318/1997, seuraavasti:

4 §
 Telemarkkinalain 5 §:n 4 momentin mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta vapautettua teletoimintaa on:

5) Suomeen tulevan kansainvälisen televiestinnän välittäminen mukaan lukien tähän toimintaan tarvittavien siirtoyhteyksien järjestäminen, jos tätä toimintaa harjoittaa teleyritys, jolla on oikeus harjoittaa kansainvälistä teletoimintaa jossakin Euroopan yh-

teisöjen jäsenvaltiossa tai valtiossa, joka noudattaa Maaailman kauppajärjestön (WTO) perustelesopimusta. Teleyrityksen on tällöin kuitenkin noudatettava, mitä teleyritysten televerkkojen ja -palvelujen yhteenliittämisestä annetun liikenneministeriön päätöksen (1393/1997) 14 §:n 2 momentissa säädetään eräiden tietojen antamisesta.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1998

Osastopäällikkö *Vesa Palonen*

Neuvotteleva virkamies Päivi Rokkanen

N:o 1154

Liikenneministeriön päätös**teleyritysten televerkkojen ja -palvelujen yhteenliittämisestä annetun liikenneministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministeriö on
muuttanut teleyritysten televerkkojen ja -palvelujen yhteenliittämisestä 22 päivänä joulukuuta 1997 annetun liikenneministeriön päätöksen (1393/1997) 17 §:n 1 momentin ja 24 §:n 3 momentin,

lisännyt 14 §:ään uuden 2 momentin sekä

kumonnut 17 §:n 6 momentin ja 22 §:n 3 ja 4 momentin seuraavasti:

14 §

Edellä 1 momentissa tarkoitetun teleyrityksen on noudatettava mitä teletoiminnan harjoittamisesta säädetään ja toimitettava Telehallintokeskukselle yhteystietonsa sekä selvitys siitä, miten kansainvälisen liikenteen välitys kansalliseen verkkoon on järjestetty.

17 §

Liittymäsopimuksen tehnyt teleyritys on velvollinen teleyritysten keskenään sopimin kohtuullisin ehdoin telepalvelua tarjoavan teleyrityksen valinnan mukaisesti joko perimään telemaksut liittymästä käytetyistä suoritteista tai antamaan riittävät tiedot palveluiden laskuttamiseksi.

24 §

Jäännösviestintä jaetaan 2 momentin mukaisella tavalla niiden jäännösviestintää haluavien teleyritysten kesken, joiden palveluja kaikki käyttäjät voivat käyttää tekemättä liittymästä tai telepalvelusta erityistä sopimusta ja joiden markkinaosuus on vähintään viisi prosenttia niiden puhelujen kokonaisminuuttimäärästä, joissa käyttäjät ovat valinneet telepalvelun 21 tai 22 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1998

Osastopäällikkö *Vesa Palonen*

Neuvotteleva virkamies Päivi Rokkanen

N:o 1155

Liikenneministeriön päätös**Telehallintokeskuksen maksuista**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministeriö on päättänyt 21 päivänä helmikuuta 1992 annetun valtion maksuperustelain (150/1992) 8 §:n, sellaisena kuin se on laissa 348/1994, sekä postitoimintalain (907/1993) 16 §:n nojalla:

1 §*Soveltamisala*

Tässä päätöksessä määrätään Telehallintokeskuksen maksullisista suoritteista ja niiden maksuperusteista sekä julkisoikeudellisista suoritteista perittävistä kiinteistä maksuista.

2 §*Kiinteämaksuiset julkisoikeudelliset suoritteet*

Valtion maksuperustelain 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista Telehallintokeskus perii tämän päätöksen 6 ja 8 - 18 §:ssä määrättyt kiinteät maksut, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) oikeuden antaminen muun luvanvaraisen kuin 4 §:ssä tarkoitettujen radiolähettimien hallussapitoon ja käyttöön;
- 2) muun luvasta vapaan radiolähettimen kuin 8 §:n 3 momentissa tarkoitetun valvonta;
- 3) radiolaitteen tyyppihyväksyntä tai hyväksyntä;
- 4) radioaseman tarkastus;
- 5) aluksen radioaseman katsastus;
- 6) radioviestinnän pätevyystutkinto;
- 7) radioviestinnän pätevyystodistus;
- 8) telepäätelaitteen tyyppihyväksyntä;
- 9) lupa liittää yleiseen televerkkoon sellainen telepäätelaitte, jonka verkkoonliittämismuutoksien vaatimustenmukaisuutta ei ole varmistettu;
- 10) teleurakoitsijan valtuuttaminen;
- 11) teleurakoinnin valvonta;
- 12) oikeus televerkon numerotunnuksen tai tilaajanumeron käyttöön;
- 13) tietoverkon verkkotunnuksen tai

muun tunnuksen myöntäminen, muuttaminen tai siirtäminen; sekä

- 14) tietoverkon verkkotunnuksen tai muun tunnuksen käyttöoikeuden ylläpito.

3 §*Omakustannusarvon mukaiset julkisoikeudelliset suoritteet*

Maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista Telehallintokeskus perii suoritteen omakustannusarvon mukaiseksi määräämänsä maksun, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) radiovastaanottoaseman suojaaminen häiriöiltä;
- 2) teleurakoitsijan rakentaman televerkon uusintatarkastus;
- 3) telepäätelaitteen tai radiolaitteen yhteiseurooppalaiseen vaatimusten mukaisuuden varmistamiseen liittyvät ilmoitetun tarkastuslaitoksen suoritteet; sekä
- 4) postilaitoksen postitoiminnan valvonta.

4 §*Omakustannusarvosta poikkeavat julkisoikeudelliset suoritteet*

Maksullisia julkisoikeudellisia suoritteita, joista Telehallintokeskus perii valtion maksuperustelain 6 §:n 3 momentissa tarkoitetun suoritteen omakustannusarvosta poikkeavan maksun, ovat seuraavat suoritteet:

- 1) oikeuden antaminen matkaviestinverkon tukiasemien luvanvaraisten radiolähettimien hallussapitoon ja käyttöön;
- 2) oikeuden antaminen yleiseen teletointaan käytettävän henkilöhakujärjestelmän tukiasemien luvanvaraisten radiolähettimien hallussapitoon ja käyttöön;
- 3) oikeuden antaminen TFTS-järjestel-

män tukiasemien luvanvaraisten radiolähtet-
mien hallussapitoon ja käyttöön;

4) oikeuden antaminen Telehallintokes-
kuksen määräämällä taajuusalueella toimivan
kiinteän liityntäverkon radiojärjestelmän lu-
vanvaraisten radiolähtetmien hallussapitoon
ja käyttöön; sekä

5) oikeuden antaminen viranomaisra-
dioverkon (VIRVE) tukiasemien luvanva-
raisten radiolähtetmien hallussapitoon ja
käyttöön.

5 §

Maksulliset liiketaloudellisin perustein hinnoiteltavat suoritteet

Valtion maksuperustelain 7 §:ssä tarkoitet-
tuja suoritteita, jotka Telehallintokeskus hin-
noittelee liiketaloudellisin perustein, ovat
seuraavat suoritteet:

- 1) telepäätelaitteen hyväksymismerkki;
- 2) sellaisen radiolaitteen hyväksyntä-
merkki, jonka valvonnasta ei peritä 8 §:ssä
tarkoitettua valvontamaksua;
- 3) omavalintainen radioamatööritun-
nus;
- 4) muu kuin vähäisiä kustannuksia ai-
heuttavaan tiedotustoimintaan kuuluva pai-
notuote;
- 5) muu kuin vähäisiä kustannuksia ai-
heuttavaan tiedotustoimintaan kuuluva kou-
lutus;
- 6) valokopio, sähköinen tallenne tai
muu jäljennös tai ote Telehallintokeskuksen
hallussa olevasta asiakirjasta;
- 7) sellainen asiakirjan lähettäminen,
josta aiheutuvia kustannuksia ei ole sisälly-
tetty muusta tässä päätöksessä maksulliseksi
määräystä suoritteesta perittävään maksuun;
sekä
- 8) muu toimeksiantoon perustuva Tele-
hallintokeskuksen suorite.

6 §

Radiolähtetmien lupamaksut

Oikeudesta pitää hallussa ja käyttää luvan-
varaista radiolähetintä peritään vuosittain
lupamaksua seuraavasti:

- 1) radioamatöörilähtetimet 80 mk
- 2) maaliikenteen liikkuva VHF/
UHF-lähetin, aluksen tai ilma-
aluksen VHF/UHF-asema tai
kaukomittaus-, kauko-ohjaus-
tai valvontalähetin 95 mk

- 3) aluksen satelliittimaa-asema tai
MF/HF-asema tai ilma-aluksen
satelliittimaa-asema tai MF/HF-
asema 200 mk
- 4) VHF/UHF-majakkalähetin . . 300 mk
- 5) kiinteän liikenteen koordinoi-
maton satelliittimaa-aseman
lähetin tai maaliikenteen muu
kiinteä VHF/UHF-lähetin kuin
matkaviestinverkon, yleiseen
teletoimintaan käytettävän
henkilöhakujärjestelmän, TFTS-
järjestelmän tai viranomaisradio-
verkon (VIRVE) tukiasema-
lähetin 360 mk
- 6) pienitehoinen yleisradiolähetin
(teho enintään 300 W), LF/MF-
majakkalähetin tai muu radio-
linkki-lähetin kuin Telehallinto-
keskuksen määräämällä taajuus-
alueella toimivan kiinteän liityntä-
verkon radiojärjestelmän
lähetin 530 mk
- 7) kiinteä MF/HF-lähetin, keski-
tai suuritehoinen yleisradio-
lähetin (teho yli 300 W) tai
muu kuin aluksen tai ilma-
aluksen tutkalähetin 770 mk
- 8) kiinteän liikenteen koordinoitun
satelliittimaa-aseman lähetin . . 880 mk

Oikeudesta pitää hallussa ja käyttää muuta
kuin 1 momentissa tai 7 §:ssä tarkoitettua lu-
vanvaraista radiolähetintä peritään lupamak-
sua samoin kuin peritään lupamaksua sitä
lähinnä vastaavasta laitteesta 1 momentin
mukaan.

7 §

Taajuusmaksut

Oikeudesta pitää hallussa ja käyttää matka-
viestinverkon, Telehallintokeskuksen mää-
räämällä taajuusalueella toimivan kiinteän
liityntäverkon radiojärjestelmän, yleiseen
teletoimintaan käytettävän henkilöhakujärjes-
telmän, TFTS-järjestelmän tai viranomaisra-
dioverkon (VIRVE) tukiasemien luvanvarai-
sia radiolähtetimiä peritään vuosittain taa-
juusmaksua seuraavasti:

- 1) matkaviestinverkko K1* K2* K3* (taajuuskaista/25 kHz) *9 450 mk
- 2) kiinteän liityntäverkon radiojärjestelmä K1* K2* (taajuuskaista/25 kHz) *9 450 mk
- 3) henkilöhakujärjestelmä K1* K2* (taajuuskaista/25 kHz) *9 450 mk
- 4) TFTS-järjestelmä K1* (taajuuskaista/25 kHz) *9 450 mk
- 5) viranomaisradioverkko (VIRVE) K1*K2*K3*K4* (taajuuskaista/25 kHz) *9 450 mk

Taajuuskaista on radiojärjestelmän käyttöön osoitetun radiotaajuuskaistan kokonaismäärää.

K1 on taajuusaluekerroin, jonka suuruus määräytyy luvanhaltijan käyttöön osoitetun taajuusalueen perusteella. Taajuusaluekertoimet ovat seuraavat:

Taajuusalue	K1
alle 470 MHz	1
470` 960 MHz	0,8
960` 3000 MHz	0,6
3000` 11000 MHz	0,5
11000` 40000 MHz	0,4

K2 on peittoaluekerroin, joka määräytyy luvanhaltijan radiojärjestelmälle osoitetun käyttöoikeusalueen perusteella. Sen suuruus on 1 koko Suomen kattavalta käyttöoikeusalueelta. Alueellisesti rajoitetun käyttöoikeusalueen peittoaluekerroin on käyttöoikeusalueen ja jäljempänä määritellyn suoja-alueen pinta-alojen summa jaettuna Suomen pinta-alalla.

K3 on käynnistyskerroin, joka määräytyy luvanhaltijan radiojärjestelmälle annetun taajuuksien käyttöoikeuden alkamisajan perusteella. Käynnistyskertoimet ovat seuraavat:

Käyttöaika	K3
1. laskutusvuosi	0,2
2. laskutusvuosi	0,2
3. laskutusvuosi	0,4
4. laskutusvuosi	0,6
5. laskutusvuosi	0,8
6. tai sen jälkeinen laskutusvuosi	1

K4 on erillisverkkokerroin, jonka suuruus määrätään erikseen kunkin erillisverkon käyttötarkoituksen perusteella. Erillisverkkokertoimet ovat seuraavat:

Erillisverkko	K4
Viranomaisradioverkko (VIRVE)	1

Neljännessä momentissa tarkoitettu suoja-alue on 20 kilometrin levyinen vyöhyke radiojärjestelmälle osoitetun käyttöoikeusalueen ympärillä. Suoja-aluetta ei kuitenkaan ole merialue eikä valtakunnan rajan ylittävä

alue. Suoja-aluetta ei myöskään ole alue, joka ulottuu toisen vastaavanlaisen radiojärjestelmän luvanhaltijalle osoitetulle käyttöoikeusalueelle, jos taajuuksien käyttö koordinoidaan luvanhaltijoiden kesken. Suoja-aluetta ei sovelleta määrättäessä kiinteän liityntäverkon radiojärjestelmän peittoaluekerroin.

Luvanhaltijalta perittävä AutoNet-matkaviestinverkon taajuusmaksu on edellä määrätyn perustein määräytyvä koko AutoNet-verkon laskennallinen taajuusmaksu kerrottuna laskutushetkellä luvanhaltijan käytössä olevien radiokanavien lukumäärällä ja jaettuna kulumassa olevan kalenterivuoden alussa koko AutoNet-verkon tukiasemien luvanhaltijoiden käytössä olleiden radiokanavien yhteismäärällä.

Luvanhaltijan käyttöön osoitetun taajuuskaistan ja käyttöoikeusalueen muutoksiin sovelletaan samaa käynnistyskerrointa kuin jo käytössä olevaan taajuuskaistaan ja käyttöoikeusalueeseen.

8 §

Radiolähettimien valvontamaksut

Suomessa kaupan pidettäväksi tai käytettäväksi tarkoitettusta Suomessa valmistetusta tai Suomeen tulliselvitetyistä tai muulla tavoin maahantuodusta luvasta vapaasta radiolähetimestä peritään sen valmistajalta tai siltä, joka tuo lähettimen maahan, valvontamaksua seuraavasti:

- 1) radiolähetin, jonka lähetysteho on enintään 10 mW tai pienoismallin radio-ohjauslaite 20 mk
- 2) radiolähetin, jonka lähetysteho on enemmän kuin 10 mW 50 mk

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on määrätty, peritään valvontamaksu luvasta vapaan radiolähettimen haltijalta, jos käytössä olevasta yksittäisestä lähetimestä ei kertaakaan ole valvontamaksua maksettu taikka jos radiolähettimen aiempi Telehallintokeskuksen hyväksymismerkki on hävinnyt, vaurioitunut tai tullut muuten tunnistamiskelvottomaksi.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on määrätty, valvontamaksua ei kuitenkaan peritä seuraavista luvasta vapaista radiolähettimistä:

1) yleisen televerkon matkaviestin tai muu verkon radiolähetin kuin sen tukiaseman luvanvarainen radiolähetin;

2) Telehallintokeskuksen määräämällä taajuusalueella toimivan kiinteän liittytieverkon radiojärjestelmän tilaajalaite; sekä

3) radiolähetin, jonka on Suomessa erikseen voimaan saatettujen Euroopan yhteisöjen säädösten tai Euroopan Radiokomitean (ERC) päätösten ja suositusten mukaisella yhteiseurooppalaisella menettelyllä varmistettu täyttävän sille asetetut vaatimukset ja joka on merkitty menettelyssä vaaditulla tavalla.

9 §

Radiolaitteiden hyväksyntämaksut

Radiolaitteen tyyppihyväksynnästä tai yksittäisen laitteen hyväksynnästä peritään hyväksyntämaksua seuraavasti:

1) radiolaitteen kansallinen tyyppihyväksyntä 1 700 mk

2) radiolaitetuoteperheen tai vaativa ja aikaavievä kansallinen tyyppihyväksyntä 3 400 mk

3) yksittäisen radiolaitteen hyväksyntä 200 mk

Jos 1 momentissa määrätty suoritteen tuottamisesta aiheutuviin keskimääräisiin kustannuksiin perustuva kiinteä hyväksyntämaksu on yksittäistapauksessa tyyppihyväksynnän tai hyväksynnän Telehallintokeskukselle aiheuttamiin kustannuksiin verrattuna kohtuuttoman suuri tai pieni, peritään kiinteän hyväksyntämaksun sijasta suoritteen omakustannusarvon mukainen maksu.

10 §

Radioasemien tarkastusmaksut

Radiolaitteen tai radioaseman käyttöönotto- tai muutostarkastuksesta peritään tarkastusmaksua 5000 mk.

11 §

Alusten radioasemien katsastusmaksut

Alusten radioasemien ja alusten radiolaitteiden katsastuksista peritään katsastusmaksua seuraavasti:

Alus

Suomen alueella

Mualla

a) Peruskatsastus:

1) kotimaanliikenteessä olevan aluksen radioasema	1 800 mk	3 250 mk
2) kansainvälisessä liikenteessä olevan alle 300 brt:n aluksen radio-asema	3 100 mk	5 600 mk
3) vain radiopuhelinlaitteilla varustettu radioasema	4 500 mk	8 050 mk
4) radiopuhelin- ja -lennätinlaitteilla varustettu radioasema tai vastaava	5 600 mk	9 150 mk
5) GMDSS:n merialueella A1 toimivan aluksen radioasema	2 400 mk	4 950 mk
6) GMDSS:n merialueella A1 toimivan aluksen radioasema ja radiopuhelinasema	4 150 mk	7 500 mk
7) GMDSS:n merialueella A2 toimivan aluksen radioasema	4 500 mk	8 050 mk
8) GMDSS:n merialueella A3 tai A4 toimivan aluksen radioasema	5 900 mk	9 600 mk

b) Määräaikainen katsastus:

1) kotimaanliikenteessä olevan aluksen radioasema	1 250 mk	2 200 mk
2) kansainvälisessä liikenteessä olevan alle 300 brt:n aluksen radioasema	2 400 mk	4 950 mk
3) vain radiopuhelinlaitteilla varustettu radioasema	3 600 mk	7 150 mk
4) radiopuhelin- ja -lennätinlaitteilla varustettu radioasema tai vastaava	4 300 mk	7 850 mk
5) GMDSS:n merialueella A1 toimivan aluksen radioasema	1 800 mk	4 300 mk
6) GMDSS:n merialueella A1 toimivan aluksen radioasema ja radiopuhelinasema	3 100 mk	5 600 mk
7) GMDSS:n merialueella A2 toimivan aluksen radioasema	3 600 mk	7 150 mk
8) GMDSS:n merialueella A3 tai A4 toimivan aluksen radioasema	4 550 mk	8 200 mk

c) Ylimääräinen katsastus ja katsastuksessa todetun puutteen korjauksen katsastus:

1) kotimaanliikenteessä olevan aluksen radioasema	700 mk	1 300 mk
2) kansainvälisessä liikenteessä olevan alle 300 brt:n aluksen radioasema	1 550 mk	3 300 mk
3) vain radiopuhelinlaitteilla varustettu radioasema	2 200 mk	4 000 mk
4) radiopuhelin- ja -lennätinlaitteilla varustettu radioasema tai vastaava	2 700 mk	4 700 mk
5) GMDSS:n merialueella A1 toimivan aluksen radioasema	1 100 mk	2 000 mk
6) GMDSS:n merialueella A1 toimivan aluksen radioasema ja radiopuhelinasema	1 900 mk	3 400 mk
7) GMDSS:n merialueella A2 toimivan aluksen radioasema	2 200 mk	3 900 mk
8) GMDSS:n merialueella A3 tai A4 toimivan aluksen radioasema	2 800 mk	5 050 mk

Mualla kuin Suomen alueella tehtävien katsastusten kiinteiden maksujen suuruutta määrittäessä ei ole otettu huomioon näitä katsastuksia varten muualle kuin Suomeen tehtävistä matkoista aiheutuvia kustannuksia. Tällaisesta katsastuksesta peritään 1 momentissa määrätyn lisäksi kiinteään maksuun sisältyvät matkakustannukset täysimääräisinä.

Jos katsastusta ei voida laivanisännän tai aluksen päällikön syystä toimittaa sovittuna aikana, peritään puolet 1 momentissa määrätystä kiinteästä maksusta sekä 2 momentissa perittäviksi määrätty matkakustannukset kokonaisuudessaan.

12 §

Radioviestinnän tutkintomaksut

Radiolähettimen käyttöön tarvittavan erityisen kelpoisuuden osoittamiseksi suoritettavasta pätevyystutkinnosta tai sen osatutkinnosta peritään tutkintomaksua osallistumiskerralta seuraavasti:

- 1) merenkulun yleinen radioasemanhoitajan tutkinto (General Operator's Certificate GOC) tai yleinen radiopuhelimenhoitajan tutkinto 450 mk
- 2) merenkulun rajoitettu radioasemanhoitajan tutkinto (Restricted Operator's Certificate ROC) tai rajoitettu radiopuhelimenhoitajan tutkinto ... 400 mk
- 3) Rannikkolaivurin radiotutkinto 270 mk
- 4) radioamatööritutkinnon osatutkinto 77 mk

1-3 kohdassa tarkoitetun pätevyystutkinnon osatutkinnosta peritään osallistumiskerralta puolet siitä tutkintomaksusta, joka peritään pätevyystutkinnosta.

Muusta kuin 1 momentissa mainitusta pätevyystutkinnosta tai osatutkinnosta peritään tutkintomaksua samoin kuin peritään tutkintomaksua sitä lähinnä vastaavasta pätevyystutkinnosta tai osatutkinnosta 1 momentin mukaan.

13 §

Radioviestinnän todistusmaksut

Pätevyystodistuksesta, joka annetaan 12

§:ssä tarkoitetun tutkinnon suorittamisesta, peritään todistusmaksua 260 mk.

14 §

Telepätelaitteiden hyväksyntämaksut

Telepätelaitteen kansallisesta tyyppi hyväksynnästä peritään hyväksyntämaksua 1700 mk.

Jos tyyppi hyväksynnän Telehallintokeskukselle aiheuttamat kustannukset ovat 1 momentissa määrättyyn hyväksyntämaksuun verrattuna kohtuuttoman korkeat, peritään 1 momentissa määrätyn hyväksyntämaksun sijasta suoritteen omakustannusarvon mukainen maksu.

Luvasta liittää yleiseen televerkkoon sellainen telepäteläite, jonka verkkoonliittämismominaisuuksien vaatimusten mukaisuutta ei ole varmistettu, peritään 500 mk.

15 §

Teleurakoinnin rekisteröintimaksut

Henkilön tai yrityksen valtuuttamisesta teleurakoitsijaksi taikka annetun valtuutuksen urakointiluokan muuttamisesta peritään rekisteröintimaksua 300 mk.

16 §

Teleurakoinnin valvontamaksut

Teleurakoitsijalta peritään teleurakoinnin valvontamaksua vuosittain seuraavasti:

- 1) puhelinsisäjohtoverkkojen urakointiin valtuutettu teleurakoitsija 1 800 mk
- 2) yhteisantennijärjestelmien urakointiin valtuutettu teleurakoitsija 1 800 mk
- 3) puhelinsisäjohtoverkkojen ja yhteisantennijärjestelmien urakointiin valtuutettu teleurakoitsija 3 000 mk
- 4) vain omien telesisäverkkojen teleurakointiin valtuutettu teleurakoitsija 300 mk
- 5) valtuutus päätöksessä nimetyn erillisverkon urakointiin valtuutettu teleurakoitsija 300 mk

Kertaurakointiin valtuutetulta teleurakoitsi-

jalta peritään teleurakoinnin valvontamaksua 300 mk.

17 §

Televerkon numerointimaksut

Oikeudesta käyttää numerotunnusta tai tilaajanumeroa peritään teleyritykseltä taikka palvelunumeron tai dataverkkotunnuksen haltijalta televerkon numerointimaksuja vuosittain seuraavasti:

- 1) tilaajanumeromaksu:
yleisen kiinteän puhelin-
verkon numero 2 mk/liittymä
yleisen kiinteän puhelin-
verkon valtakunnallinen
siirrettävä numero 4 mk/liittymä
yleisen matkaviestin-
verkon numero 0,40 mk/liittymä
- 2) operaattoritunnusmaksu:
kolmenumeroinen kauko-
liikennetunnus 550 000 mk
neljännumeroinen kauko-
liikennetunnus 110 000 mk
viisinumeroinen kauko-
liikennetunnus 22 000 mk
kolmenumeroinen ulko-
maanliikennetunnus 550 000 mk
neljännumeroinen ulkomaan-
liikennetunnus 110 000 mk
viisinumeroinen ulkomaan-
liikennetunnus 22 000 mk
- 3) matkaviestinverkon suuntanumeromaksu:
kolmenumeroinen suunta-
numero 300 000 mk
neljännumeroinen suunta-
numero 60 000 mk
viisinumeroinen suunta-
numero 12 000 mk
- 4) erityisverkon suuntanumeromaksu:
kolmenumeroinen suunta-
numero 300 000 mk
neljännumeroinen suunta-
numero 60 000 mk
viisinumeroinen suunta-
numero 12 000 mk
- 5) palvelunumeromaksu:
neljännumeroinen telealue-
kohtainen palvelunumero 6 000 mk
vähintään viisinumeroinen
telealuekohtainen palvelu-
numero 1 200 mk
kolmenumeroinen valtakun-
nallinen palvelunumero . 260 000 mk

neljännumeroinen valtakun-
nallinen palvelunumero .	52 000 mk
viisinumeroinen valtakun-
nallinen palvelunumero	10 400 mk
vähintään kuusinumeroinen
valtakunnallinen palvelu-
numero	2 100 mk
6) dataverkkotunnusmaksu
(DNIC)	67 500 mk
7) maksu teknisestä teleyritystunnuksesta:
kansainvälinen merkinanto-
pistekoodi	10 000 mk
kansallinen merkinanto-
pistekoodi jokaiselta
alkavalta kymmenen koodin
ryhmältä	200 mk
CUG-tunnus jokaiselta alka-
valta kymmenen tunnuksen
ryhmältä	100 mk
centrex-teleyritystunnus ..	200 mk
MNC-teleyritystunnus	2 000 mk
NCC-teleyritystunnus	1 000 mk

Valtakunnallisen siirrettävän puhelinnume-
ron hakijalta peritään rekisteröintimaksua
seuraavasti:

- 1) oikeuden antaminen 1-9
numeron käyttöön 100 mk
- 2) oikeuden antaminen 10-1000
numeron käyttöön 300 mk
- 3) oikeuden antaminen yli 1000
numeron käyttöön 1 000 mk

Ensimmäisen momentin 1 kohdassa tarkoi-
tettu tilaajanumeromaksu peritään teleyrityk-
sen verkossa perimisvuoden ensimmäisenä
päivänä olevien liittymien määrän perusteel-
la.

Telealuekohtaista palvelunumeromaksua
peritään Ahvenanmaan telealueella yksi
kymmenesosa ja muualla Suomessa kuin
Uudenmaan 1, Turun ja Porin tai Hämeen
telealueella kuusi kymmenesosaa 1 momen-
tin 5 kohdassa määrätystä telealuekohtaisesta
palvelunumeromaksusta.

Palvelunumeromaksua ei peritä yleisestä
hätänumerosta eikä muusta vastaavasta yleis-
hyödyllisestä palvelunumerosta.

Operaattoritunnusmaksua, matkaviestinver-
kon suuntanumeromaksua, erityisverkon
suuntanumeromaksua ja palvelunumeromak-
sua peritään ensimmäisenä tunnuksen lasku-
tusvuotena puolet 1 momentin 2—5 kohdas-
sa määrätystä maksuista.

18 §

Tietoverkon tunnusmaksut

Internet-tietoverkon verkkotunnuksen myöntämisestä, muuttamisesta tai siirtämisestä peritään 320 mk:n verkkotunnusmaksu.

Oikeudesta käyttää Internet-tietoverkon verkkotunnusta peritään vuosittain 60 mk:n verkkotunnuksen ylläpitomaksu.

19 §

Postitoiminnan valvontamaksut

Postilaitoksen postitoiminnan valvonnasta peritään vuosittain postilaitokselta valvontamaksua, jonka suuruus on 1,85 promillea postilaitoksen postitoiminnan vuosittaisesta liikevaihdosta, kuitenkin vähintään 10 000 markkaa.

Ensimmäisessä momentissa tarkoitettu liikevaihto on postilaitoksen postitoiminnan liikevaihto valvontamaksun perimisvuotta edeltäneenä vuotena. Postitoiminnaksi katsotaan sellainen postitoiminta, joka kuuluu postitoimintalain (907/1993) soveltamisalaan.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 1998

Liikenneministeri *Matti Aura*

20 §

Hylkäävistä päätöksistä perittävät maksut

Tämän päätöksen 9-12 §:ssä, 14, 15 ja 18 §:ssä tarkoitetut maksut peritään myös annetuista hylkäävistä päätöksistä.

21 §

5

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

22 §

Kumottavat säännökset

Tällä päätöksellä kumotaan 21 päivänä joulukuuta 1994 annettu liikenneministeriön päätös (1440/1994) Telehallintokeskuksen maksuista siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Neuvotteleva virkamies Päivi Rokkanen

N:o 1156

Verohallituksen päätös**liikkeen- ja ammatinharjoittajan työmatkasta aiheutuneen elantokustannusten lisäyksen vähentämisestä vuodelta 1999 toimitettavassa verotuksessa**

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1998

Verohallitus on elinkeinotulon verottamisesta 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetun lain 8 §:n 12 kohdan nojalla, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1989 annetussa laissa (1339/1989) määrännyt:

1 §

Liikkeen- ja ammatinharjoittajalla on oikeus vähentää omasta ja puolisonsa elinkeinotoimintaan liittyvästä tilapäisestä matkasta aiheutunut elantokustannusten lisäys kirjanpitoon kirjattujen menojen tai muun luotettavan selvityksen mukaisesti.

Jos matkasta aiheutunutta elantokustannusten lisäystä ei ole vähennetty 1 momentin mukaisesti, vähennys saadaan tehdä tämän päätöksen 3, 4 ja 5 §:ssä määrättyllä tavalla.

2 §

Elantokustannusten lisäyksellä tarkoitetaan määrää, jolla verovelvollisen ruokailu- ja muut elantokustannukset matkan johdosta ylittävät hänen tavanomaiset elantokustannuksensa. Matkustamisesta ja majoittumisesta aiheutuneet menot saadaan vähentää erikseen.

3 §

Matkan kestoajasta riippuen elantokustannusten lisäyksenä saadaan vähentää:

matkan kesto aika	vähennyksen määrä
— yli 6 tuntia	55,-
— yli 10 tuntia	104,-
kun matkaan käytetty aika ylittää viimeisen täyden matkavuorokauden	
— vähintään 2 tunnilla	55,-
— yli 6 tunnilla	104,-

Matkavuorokaudella tarkoitetaan 24 tunnin pituista ajanjaksoa, joka alkaa verovelvollisen lähtiessä matkalle toimipaikastaan tai asunnostaan ja päättyy hänen palatessaan toimipaikkaansa tai asuntoonsa.

4 §

Lisääntyneiden elantokustannuksien vähentäminen edellyttää, että matka on ulottunut yli 15 kilometrin etäisyydelle verovelvollisen toimipaikasta tai asunnosta, riippuen siitä, kumasta matka on tehty.

5 §

Jos ulkomaille tehty matka on kestänyt vähintään 10 tuntia, elantokustannusten lisäyksenä saadaan vähentää määrä, joka vastaa vuodelta 1999 verotuksessa verosta vapaaksi katsottavien matkakustannusten korvausten perusteista ja määristä annetussa Verohallituksen päätöksessä mainittuja ulkomaille tehdyistä työmatkoista suoritettavien päivärahojen enimmäismääriä.

Vähennys lasketaan matkavuorokausittain. Matkavuorokausi on 24 tuntia matkan alkamisesta tai edellisen matkavuorokauden päätymisestä.

Vähennyksen enimmäismäärä määräytyy sen maan tai alueen mukaan, missä matkavuorokausi ulkomailla päättyy. Jos matkavuorokausi päättyy laivalla tai lentokoneessa, määräytyy vähennyksen määrä sen maan tai alueen mukaan, josta laiva tai lentokone on viimeksi lähtenyt tai jonne se Suomesta lähdettäessä ensiksi saapuu.

Suomeen palattaessa verovelvollinen saa lisääntyneinä elantokustannuksina vähentää

puolet viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta lasketusta ulkomaan päivärahaa vastaavasta määrästä, jos matkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneestä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kahdella tunnilla.

Jos matkaan käytetty aika ylittää viimeisen ulkomaan alueella tai sieltä lähteneessä laivassa tai lentokoneessa päättyneen täyden matkavuorokauden yli kymmenellä tunnilla, verovelvollinen saa vähentää lisääntyneinä elantokustannuksina viimeksi päättyneeltä matkavuorokaudelta laskettua ulkomaanpäivärahaa vastaavan määrän. Kotimaahan paluun jälkeen alkaneelta matkavuorokaudelta tai sen osalta elantokustannusten lisäys saadaan vähentää 3 §:n mukaan.

Verovelvollinen saa vähentää lisääntyneet elantokustannukset kysymyksessä olevaa

maata varten 1 momentissa tarkoitettulla tavalla vahvistettua päivärahaa vastaavan määrän, jos ulkomaille tehty matka on kestänyt vähintään 10 tuntia. Mikäli matkaan käytetty kokonaisaika jää alle 10 tunnin, elantokustannusten lisäys saadaan vähentää kotimaan matkoja koskevien säännösten ja markkamäärien mukaisesti.

6 §

Vähennyksen saamiseksi verovelvollisen on esitettävä selvitys matkan ajankohdasta, kes-toajasta ja kohteesta sekä sen liittymisestä elinkeinotoimintaan.

7 §

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999. Sitä sovelletaan vuodelta 1999 toimitettavassa verotuksessa.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 1998

Pääjohtaja *Jukka Tammi*

Ylitarkastaja *Marja Liisa Manner*

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1152—1156, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA
OY EDITA AB, HELSINKI 1998